

॥ साध सिध पारख को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम ॥ अथ साध सिध पारख को अंग लिखंते ॥ राम

॥ रेखता ॥

राम देख सेंसार की झूट बाजी रची ॥ समज जड जीव तूं मन मेरा ॥ राम

राम साच कूं उथपे झूटकूं थाप दे ॥ धक रे धक नर जनम तेरा ॥ राम

राम जळ की बुंद सूं पिंड पेदा कियो ॥ रिजक ही आण कर तो ही देवे ॥ राम

राम घाट ओ घाट मे राम रिछ्या करे ॥ ताहिको नांव तू नाहे लेवे ॥ राम

राम आद अनाद मे नांव साचो संगी ॥ रिजीयां मोजले मोख देवे ॥ राम

राम दास सुखराम के धक मन तोय रे ॥ राम कूं छोड क्या आन सेवे ॥१॥ राम

राम जे तुला संसाराच्या पाच विषयांचे सुख सुख दिसून राहिले आहे ते जड खोटे रचलेले राम

राम सर्व सुख आहे.हे सुख तुला संसारात अटकविण्याकरीता बनले आहेत.म्हणून अरे माझ्या राम

राम जड मना,माझा जड जीव हे सुख खोटे आहे.हे तु ज्ञानदृष्टिने समज.खरे सुख पाच राम

राम विषयांच्या सुखांत नाही आहे.खरे सुख रामजीच्या देशात पोहचविणाऱ्या साधुच्या ज्ञानाला राम

राम तु उलटवून देतो आणि विषयांच्या सुखांत अटकविणारे सिध्दींच्या ज्ञानाला जोर लाऊन राम

राम लाऊन स्थापतो.अशा तुझ्या मनुष्य जन्माला धिक्कार आहे,धिक्कार आहे.त्या रामजी राम

राम ने पाण्याच्या एका थेंबापासून तुझा पिंड पैदा केला.तुझा आईच्या पोटात पिंड बनवतांना राम

राम तुला पचेल असे अन्न पोहचवले.गर्भघाट सारख्या कठीण घाटात तुझी रक्षा केली अशा राम

राम रामजीचे नाव तुला साधु सांगतात तर ते नाम घेत नाही उलटवून देतो.आद अनाद राम

राम पासून रामाचे नामच तुझा खरा सोबती आहे.तो खुश झाल्यावर तुला बक्षिसमध्ये मोक्ष राम

राम पद देईल.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.अरे मना,अशा अमरलोकाच्या सुखां राम

राम मध्ये पोहचवणाऱ्या उपकारी रामजीची भक्ती सोडून ज्या भक्त्यांनी जीव नरकात पडतो राम

राम अशा अन्य देवतांची भक्ती धारण करतो म्हणून तुला धिक्कार आहे,धिक्कार आहे. ॥१॥ राम

राम चेत बिरीया थको समज बिचार कर ॥ लोहो का ताव ज्यूं आव जावे ॥ राम

राम बोहोत पिस्तावसी अंत लोहार ज्यूं ॥ ताव सूं काड घण नाहे बावे ॥ राम

राम मानषो जन्म नर नीट ते पावीयो ॥ सुभ सो काम हल्ल बेग कीजि ॥ राम

राम जक्त के संग तू मुक्त नही पावसी ॥ साध की संगत कोई हेर लीजे ॥ राम

राम जम का दूत बिन भजन तोय मारसी ॥ नर्क निगोद के बीच डारे ॥ राम

राम दास सुखराम अहे लोक के वास्ते । जीत पासो पडयो काय हारे ॥२॥ राम

राम अरे जड जीव,अरे मन तुला अमरलोकात घेऊन जाणारे अमूल्य साधन असा मनुष्य राम

राम देह मिळाला आहे.हा हातातून निघून जाण्याच्या आधी तु समज.जसे लोहार लाल लाल राम

राम तापलेल्या लोखंडावर वेळेवर घण मारण्यात कसर करून देतो आणि लोखंड थंड होऊन राम

राम जाते.म्हणजे घण मारण्याच्या लायक राहत नाही तेव्हा लोहार खुप पस्तावा करतो. राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अशाचप्रकारे रामजी प्राप्त करण्याची तुझी आयु जाऊन राहिली आहे आणि अशी
राम आयु हातातून निघून गेल्यावर म्हणजे मनुष्य देह हातातून सुटून गेल्यावर रामजी प्राप्त
राम करण्याचा योग हातातून निघून जाईल.याचा ४३,२०,०००वर्षापर्यंत अखंडित पस्तावा
राम राहिल.हा मनुष्य देह चौऱ्यांशी लक्ष योनींचे दुःख झेलत झेलत मोठ्या मुशिकलीने
राम मिळाला आहे.आता कोणती ढिलाई न करता रामजी मिळविण्याचे शुभ काम लवकर
राम कर जगाचे स्त्री-पुरुष ज्ञानी,ध्यानी,तसे देवी-देवतांचा संग केल्याने तुला यमराजा
राम पासून मुक्ती मिळणार नाही.ज्याच्याने तुला यमराजापासून मुक्ती मिळेल असा राम
राम रामजीच्या साधु संगतमध्ये मिळतो.म्हणून तु अशा साधुला शोध आणि त्यांची संगत
राम कर.रामजीची भक्ती न केल्याने यम तुला घेऊन वेग-वेगळ्या प्रकाराने मार देईल
राम आणि निगोद नर्कात टाकेल.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,येथील
राम विषय वासनांच्या सुखा करीता सिध्दाईची भक्ती करु नकोस.हा मनुष्य देह यमाच्या
राम दुःखातून सोडवणारा डाव आहे.असा मनुष्य देह विषय वासनांकरीता सिध्दाईचे पर्चे
राम चमत्कारात लावून गमवू नकोस.।२।

बेद झाडा गरा जक्त आधिन रे ॥ पित्र कूं पूज बोहोरी न भाके ॥

पीर भोपा तणी मान संसार मे ॥ आन की इष्ट ले सीस राखे ॥

भेष अब धुतरो पेर आसन करे ॥ मुन सो पकड कछु होय भोळा ॥

रोग मथ वाय धन पुत्र की चाह ले ॥ सिध्द कर नार नर फिरत दोळा ॥

साध निजनाव की गम नही जक्त कूं ॥ मोख परलोक की चाहे नाही ॥

दास सुखराम रिध्द सिध्द के वास्ते । रात दिन नार नर पचत जाही ॥३॥

राम जगातील लोक रोग निवारणार्थ झाडा-झपाटा जाणणाऱ्या वैद्यांच्या आधिन बनून राहतात.
राम पितरांना पुजतात आणि पितरांची अनेक प्रकारचे रित म्हणजे मानता ठेवतात,मानतात.
राम पितरांना तुझी कढाई करेल,नाडा सिंचेल,तुझ्या नावाने कपडे देईल अशा अनेक प्रकारच्या
राम मानता बोलतो.संसाराचे लोक आपल्या पुत्र,विवाह,धन,आजारपण इत्यादीच्या विषयांच्या
राम सुखांकरीता पीर,भोपा,(गोंधळी,भराडी)ची मानता मानतात.संसाराचे लोक जे देवता
राम निरअपराधी प्राण्यांची बळी मागतात.अशा देवतांना आपल्या शिरावर इष्ट देवता म्हणून
राम धारण करुन ठेवतात.कित्येक अवधूतचा वेष धारण करतात आणि आसन करुन राक्षसी
राम सिध्दाईचे पर्चे देत बसतात.कित्येक मौन धारण करुन बसतात व मैले मंत्रांचे उच्चारण
राम करुन राक्षसी रिध्दी-सिध्दी प्राप्त करुन घेतात.जगाला रिध्दी प्राप्त केलेल्या सिध्द्या
राम जगत मानतात आणि रोग,धन,पुत्र इत्यादीच्या चाहनेने त्यांच्या मागे पुढे फिरतात.
राम जगातील लोकांना मोठे सुख देणारे आणि सदाकरीता रोग,चिंतापासून मुक्ती करुन देणारे
राम साधु संताची समज राहत नाही त्यांना काळाच्या दुःखापासून मोक्ष प्राप्त करुन काळाच्या

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम पलिकडील परलोक प्राप्त करण्याची चाहना ही राहत नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात मोक्षपदाचे महासुख देणाऱ्या संतांना त्यागतात आणि रिध्दी सिध्दीच्या
राम परच्याकरीता सर्व मनुष्य व स्त्रीया रात्रंदिवस पचून पचून थकतात. ॥३॥

राम जोग निध निसो दिन काळ के बस हे । बोहोत प्रसाद तोई भूक लागे ॥ राम

राम अेक सो बार जो चोर ठग जात हे ॥ नेठ निध्यान सो धणी जागे ॥ राम

राम हट कर दान दातार सूं लेत हे ॥ अखुट धन द्रब सो देत नाही ॥ राम

राम सिध्द की बात सेंसार सो हद मे ॥ तोल ज्यूं मोल फिर माप माही ॥ राम

राम रेखतो बाच इतबार सब मानियो ॥ अर्थ निज तत्त सब माही लीया ॥ राम

राम दास सुखराम अमरिष निज साध था । रिष कर कोप श्राप दिया ॥४॥ राम

राम योगी,सिध्दी,रिध्दी इत्यादी रात्रंदिवस काळाच्या वश आहे हे योनी सिध्दकलेने भृगुटीत राम

राम जाऊन बसतात.तेथे सुख आणि दुःखा शिवाय अनेक वर्ष राहतात.परंतु जसे खुप राम

राम भोजन प्रसाद केले तरीही भूक लागते.असेच या योनींना भृगुटीत अनेक वर्ष तापल्या राम

राम नंतर विषयांच्या सुखांची चाहना होते आणि ते भृगुटी त्यागून मृत्युलोकात येतात.जसे राम

राम चोर आणि ठग अनेक वेळा चोरी आणि ठगाई करून जातो.परंतु कधीना कधी मालक राम

राम जागृत होतो आणि त्याला शेवटी पकडतो.तसेच या योनींना काळ पकडतो.हे योगी राम

राम सिध्दी हद करून जबरदस्तीने दात्याकडून दान घेतात व त्यांना दानाच्या प्रित्यर्थ पर्चे राम

राम चमत्कार करून अखुट न राहणारे सुखरूपी धन देतात.या योगी सिध्दांना रामनामाच्या राम

राम साधु सारखे सुखांचे अखुट धन देता येत नाही.सिध्दांची गोष्ठ संसाराचे हद म्हणजे राम

राम तीन लोकांच्या सुखांची मर्यादित आहे.सिध्दाजवळ रामनामी साधु सारखे सत्ता राहत राम

राम नाही.या सिध्दांची गोष्ठ संसारातच तोलून मोलून म्हणजे मोजून मापून म्हणजे मोजके राम

राम सुख राहते.तर तोलमोल करता येत नाही म्हणजे मोज मापले जात नाही असे अखुट राम

राम सुख राहत नाही.हा रेखता वाचून माझ्या गोष्ठीचा विश्वास ठेवून सर्व माना आणि राम

राम याचा अर्थ निजतत्त सब माही लिया.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, राम

राम अमरिष राजा निज साधु होता. दुर्वासा ऋषी सिध्द होते.या दुर्वासा ऋषींने अमरीष राम

राम राजावर कोप केला व अनावर क्रोधात येवून श्राप दिला.॥४॥ राम

राम रिष का वचन सो रिष मे उलटीयां ॥ अेक सूं सेंस होय माय आया ॥ राम

राम सुर्ग पाताळ तिहूं लोक रिख डोलियो ॥ स्हाय नही होत यहाँ नेक भाया ॥ राम

राम बिस्न पे जाय रिख करत अस्तुत हे ॥ सहां हर स्याम जूं करो मेरी ॥ राम

राम लाय मे अंग अर प्राण जो प्रजळे ॥ राख क्रतार अब श्रण तेरी ॥ राम

राम व्हेत भगवान सत सांभळो रिखजी । साध का बचन मोय फिरे नाही ॥ राम

राम तुम ही जाय अमरीख की सरण लो ॥ स्हाय तुम चेन सो हुवे वांही ॥ राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम साध को बचन तिहूँ लोक सब देवता उलट पलटाय नही फेर दिया ॥
राम दास सुखराम के सांभळो सरब रे ।साध अर सिध्द अे फेर किया ॥५॥
राम ऋषीने दिलेला श्राप ऋषीवरच उलटला.दुर्वासाच्या मागे सुदर्शन चक्र लागून गेले.
राम अमरीष राजा निजदेशाचे संत होते आणि दुर्वासा रिध्दी सिध्दी प्राप्त कलेला सिध्द होता.
राम दुर्वासाने दिलेला श्राप दुर्वासाच्या मागे एकाचा हजार होऊन दुर्वासावरच उलटला.त्या
राम श्रापाची तपन मिटविण्याकरीता दुर्वासा स्वर्ग,मृत्यु,पाताळ या तिन्ही लोकात फिरला.
राम जेथे तेथे थोडेही मदत करू शकत नाही असे विवश शब्दच दुर्वासाला मिळाले.दुर्वासा
राम महेशचा अवतार आहे.महेशने निर्बल होऊन हात झटकून दिले आणि समजविले की,
राम तुम्ही निजसंताचा द्रोह केला आहे.हा द्रोहाचा गुन्हा माझ्याने थोडाही कमी होऊ शकत
राम नाही.म्हणून तुम्ही विष्णूच्या जवळ जावून प्रयत्न कर.दुर्वासा विष्णू जवळ जावून मदत
राम करण्याकरीता करुणा करू लागला.सुदर्शन चक्राच्या आगीच्या तपनने माझे शरीर जळून
राम राहीले आहे.आपण तीन लोकाचे कर्तार आहात.आपण मला या तपनपासून वाचवा.मी
राम या तपनला सहन करू शकत नाही.म्हणून मी तुमच्या शरणात आलो आहे.तेव्हा तीन
राम लोकाचे भगवान विष्णूने दुर्वासास म्हटले,मी तीन लोकाचा मायेचा कर्तार आहे हे सत्य
राम आहे.परंतु अमरिष राजा आमच्या सर्वांच्या कर्तारांचा कर्तार अशा रामजीचे संत आहेत.
राम हे दुर्वासा ऋषीजी हे माझे वचन सत्य माना याच्यात कोणता भ्रम ठेवू नका.साधुशी
राम द्रोह करून उलटलेला गुन्हा जगात मी पकडून कोणी माफ करू शकत नाही.हे सत्य
राम समजा.म्हणून माझा शरणा घेतल्याने तुमची तपन थोडीही कमी होणार नाही.हा गुन्हा
राम एकमात्र महादयाळू अमरीष राजाच माफ करू शकतो.म्हणून ढिल न करता अमरिष
राम राजाची शरण घ्या.तेथेच तुमची मदत होईल.तेथेच तुम्हाला चैन मिळेल.सर्व प्रयत्न
राम विफल झाल्यानंतर दुर्वासा रामस्नेही संत अमरीष राजाच्या चरणात पडला.संताची शरण
राम घेताच दुर्वासाच्या मागे सुर्यासारखी लागलेली आग चंदनासारखी शांत होऊन गेली.
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,रामस्नेही साधु अमरीष राजासोबत
राम केलेला गुन्हा तीन लोकाचे ब्रम्हा,विष्णू,महादेव इत्यादी देवता तसेच सर्व सिध्द कोणी
राम ही उलटू शकले नाही.कोणी पलटवू शकले नाही. कोणी बदलू शकले नाही.कोणी माफ
राम करू शकले नाही.म्हणून जगातील सर्व स्त्री-पुरुष तुम्ही रामनामी साधु व मायेच्या
राम सिध्दींच्या पराक्रमात किती अंतर आहे हे समजा.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की,धरती व आकाश जितके अंतर आहे.त्यापेक्षा अधिक सिध्द आणि साधुच्या
राम पराक्रमात अंतर आहे. ॥५॥

राम सिध्द अर साध बिच आंतरो बोहोत हे । धण ब्रेहेमंड स्हा चोर होई ॥

राम सूर प्रकास क्युं रेण मुस्याल रे ॥ ओस को नीर वहां समद कोई ॥

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम चेत चित्रामणी कनक सब धात हे ॥ इंद्र की धेन वहां गाय दूझे ॥
राम राव अर रंक सब भूप प्रधान रे ॥ पातस्या इंद्र वहां जाय बूजे ॥
राम रांधीयो अन्न बोहो भांत सूं स्वाद रे ॥ साबते नाज बिन होम नाही ॥
राम दास सुखराम यूं साध जूं सिध के । आंतरो भंवर जूं कीट माही ॥६॥
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, सिध्द व साधुचे सुख देण्याचे व दुःख
राम मिटवण्याच्या पराक्रमामध्ये खुप फरक आहे. हा फरक धरती व आकाशामधील अंतरा
राम पेक्षा अनेक पटीने जास्त अंतरचे फरक आहे. चोराच्या घरातील मोजकी संपत्ती व
राम सावकाराच्या घरातील अगणित, संपत्ती मध्ये जितके अंतर आहे. त्यापेक्षा अधिक अंतर
राम सिध्द व साधुच्या सुख देण्याच्या पराक्रमात आहे. साधु सूर्याच्या प्रकाश आहे. तर
राम सिध्द मशालीचा प्रकाश आहे. सूर्याच्या प्रकाशने सर्व जगात सुचते. मशालीच्या प्रकाशाने
राम घराच्या कोपऱ्यापर्यंतच सुचते. इतका साधु व सिध्दच्या दुःख निवारण्याच्या सत्तेमध्ये
राम फरक आहे. सिध्द दवाचे पाणी आहे तर साधु समुद्राचे पाणी आहे. सूर्याच्या तपनने
राम जसे दवाच्या पाण्याची वाफ होते. तसेच सागराच्या पाण्याची ही होते. दवाच्या पाण्याच्या
राम वाफेने जागो जागी वर्षा होते. बारा महिने सर्व जगाला पिण्याकरीता व शेती बाडीला
राम भरपूर पाण्याचे सुख मिळते असे अंतर सिध्द व साधुच्या सुख देण्याचा फरक आहे.
राम साधु जीवाच्या चिंतनमध्ये आलेली प्रत्येक भयंकर चिंता सदाकरीता मिटवणाऱ्या
राम चिंतामणी सारखी आहे. तर सिध्द हलक्या चिंतेने थोड्या वेळेकरीता मिटविणारे सोन्या
राम सारख्या धातू सारखे आहेत. इंद्राची कामधेनू गाय जगातील जीवांची मनोकामना पूर्ण
राम करते व जगातील घराघरातील गाय कोणती मनोकामना पूर्ण करू शकत नाही. साधु
राम शिष्याचे आवागमन मिटवण्यासारखे मनोरथ पूर्ण करतो. तर सिध्द हे मनोरथ कधी पूर्ण
राम करू शकत नाही. असे साधु व सिध्दाच्या पराक्रमात भारी अंतर आहे. जसे राव म्हणजे
राम धनाने सुखाने भरपूर व रंक म्हणजे दुःख दरिद्रीने भरपूर जसे राजा सत्तेच्या
राम अधिकाराने भरपूर तर प्रधान मोजक्या सत्तेचे अधिकारी जसे ३३कोटी देवतांचा
राम मनाला आवडणाऱ्या सुखांचा राजा इंद्र व जगातील प्रजेचा मोजक्या सुखांचा बादशहा
राम या सर्वांमध्ये जसे अंतर आहे. तसे साधु व सिध्दच्या सुख देण्याच्या पराक्रमात अंतर
राम आहे. यज्ञामध्ये शिजवल्या गेलेल्या अन्न उपयोगात घेतल्याने यज्ञाचे सुख मिळण्याचे
राम फळ प्रगट होत नाही. यज्ञ फलीत होण्याकरीता बिना शिजवलले साबुत धान्य पाहिजे.
राम अशाचप्रकारे जगाला आवडेल अशी मायावी रिध्दी सिध्दी प्राप्त केलेला संत काळाच्या
राम मुखातून काढून महासुखात टाकण्याचे फळ फलीत करीत नाही. असा सिध्द व साधुच्या
राम सत्तेत अंतर आहे. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात सिध्द व साधुमध्ये
राम जमीनीवर रेंगणारे आणि रेंगत रेंगत पायाखाली चिरडले जाणाऱ्या किड्यासारखे आहे.

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तर साधु फुलांच्या झाडावर घिरट्या घालणारे आणि कधीही पायाच्या खाली न येऊन
राम चिरडले न जाणाऱ्या मुंग्यासारखे आहे.असे साधु व सिध्द मध्ये अंतर आहे.॥६॥

राम

राम साध क्रतार सूं इधक सेंसार मे ॥ ग्यान बिचार बिन नाही सूझे ॥

राम

राम मुढ बाजार मे दाम गांठी बिना ॥ बुध बिन बस्त को नांव बूझे ॥

राम

राम नेण बिन रूप सो घ्राण बिन वास ना । जीभ बिन स्वाद सो नाही आवे ।

राम

राम प्यास बिन नीर तज भूक बिन अन्नरे ।परख बीन हीर कूं नाही लावे ॥

राम

राम स्हेर कुळ गावं बिच गेल इधकार हे ॥ अगम आगी चले सरस भाई ॥

राम

राम दास सुखराम यू संत जन इधक हे । दास कूं राम मिले साध माही ॥७॥

राम

राम सतस्वरूपी साधु सतस्वरूप कर्तारपेक्षा पराक्रमात अधिक असतात.सतस्वरूप साधु व

राम

राम सतस्वरूप कर्तारच्या पराक्रमाचे अंतर सतस्वरूप ज्ञान दृष्टीने विचार केल्या शिवाय

राम

राम सुझत नाही.जसे मुख मनुष्य बाजारात पैसा ही नाही व वस्तुच्या सुखाची समज ही

राम

राम नाही.तरीही दुकानांवर जाऊन जाऊन वस्तुंचे नाव व किंमत विचारतो व घरी रिकामा

राम

राम परततो.अशा तऱ्हेने जगाचे मुख लोक सतस्वरूप प्राप्त करण्याचा कोणता भाव नाही व

राम

राम समजविले तर समजमध्ये येण्याची बुध्दी नाही व सतस्वरूपाचे ज्ञान विचारतो व हे

राम

राम साधु सतस्वरूपाचे ज्ञान जाणत नाही ही समज बनवून रिकामा परततो.जसे डोळ्या शिवाय

राम

राम रूप पाहू शकत नाही,नाका शिवाय सुगंध घेऊ शकत नाही,जिभे शिवाय पदार्थांचा

राम

राम स्वाद घेऊ शकत नाही.अशाचप्रकारे चतुर बुध्दी न राहिल्या कारणाने सतस्वरूपी साधु

राम

राम सतस्वरूप कर्तार पेक्षा अधिक आहे व सतस्वरूप साधु पासून घटात सतस्वरूप प्रगट

राम

राम होईल हे नाही समजू शकत.जसे तहान नाही तहान शांत करणारे पाणी समोर

राम

राम आल्यावरही त्याचा त्याग करतो.भूक नाही व भूक शांत करणारे अन्न समोर आल्यावर

राम

राम अन्न त्यागून देतो.कठिण समयी सहाय्य करणारा हिरा हिऱ्याची परीक्षा न राहिल्या

राम

राम कारणाने हिरा मिळाल्यावरही हिरा घरी आणत नाही.असेच सतस्वरूप प्रगट करून

राम

राम देणारा सतस्वरूपी साधु मिळाल्यावरही साधुला त्यागून देतो व काळाच्या मुखात

राम

राम ठेवणाऱ्या सिध्दांच्या चरणात जाऊन जाऊन शरण घेतो.गाव आणि शहरच्या मधला

राम

राम रस्ता असतो.तो रस्ता गाव सोडून शहाराकडे जसे जसे जाल तसा तसा तो रस्ता

राम

राम चांगला येत जाईल.असेच मायेच्या विषय वासनांमधून निघून सतस्वरूपाच्या देशाकडे

राम

राम पुढे जाल तसे तसे अधिकाधिक सतस्वरूपाचे ज्ञान सुख प्राप्त कराल.आदि सतगुरु

राम

राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,शिष्याला सुख देणारा सतस्वरूपी राम सतस्वरूपी

राम

राम साधुतच मिळतो.तो सिध्दांच्यामध्ये कधी मिळत नाही. कोणी साधुच्या शरणात न जाता

राम

राम सरळ सतस्वरूपाचे नाम प्रगट करून घेईल.या विचाराने तो सतस्वरूपाचे नाम प्रगट

राम

राम करून घेईल.या विचाराने तो सतस्वरूपाची भक्ती करेल.तरी ही तो सतस्वरूप

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शिष्यात कधी प्रगट होणार नाही.उलट शिष्य जातो.जसे फळ झाडच्या नसां पाणी
राम पिल्याने भरते व पिकते.हे झाड पाणी भंडारातून घेते.जर फळाने हा विचार केला की
राम मी पाणी झाडपासून नाही घेणार.झाड माझ्यासमोर पाण्याच्या भंडारातून पाणी घेते व
राम मला देतो.ते पाण्याचे भांडार माझ्या पोहच मध्ये आहे.अशा पाण्याच्या भांडारात कूटून
राम सरळ पाणी का पिऊ नये अशी समज करतो व झाडपासून तूटून पाण्यात उडी मारतो.
राम काही दिवसानंतर जे फळून फूलून न पिकता वास येतो. असा दुर्गंधी काही कामाचा
राम राहत नाही असा बनतो.म्हणून जगातील काही स्त्री-पुरुषांनी ज्ञान दृष्टिने हे समजावे
राम की फळ सरळ पाण्यात कधी पिकत नाही त्याला झाडाची अति आवश्यकता आहे
राम म्हणजे सरळ पाण्याच्या पराक्रमाने पाणी पोहचविणारे झाड जास्त अधिकारी आहे.
राम असेच सतस्वरूप प्राप्तीकरीता जग सतस्वरूप प्रगट केलेले सतस्वरूपी संत शिष्याच्या
राम घटात राम प्रगट करून देण्याचे अधिक अधिकारी आहे.।७।

राम राम रिसावियो संत जन राख ले ॥ काळ की मोट सब चोट टाळे ॥

राम तेज सूं नीर प्रकास संसार मे ॥ काठ कूं सरण ले प्रीत पाळे ॥

राम अप सू ध्रण अे पाहण प्रकासीया ॥ म्हेल जूं मालिया चुण्या भाई ॥

राम कोपीया नीर सो जीव सर्णे लिया ॥ बूंद सो छांट नही लगे आई ॥

राम ढाल जंजीर सिर टोप की रिझरे ॥ सरस सूं सरस बणाय देवे ॥

राम दास सुखराम लवार जो कोपीया । जो वाय कूं सरण जो राख लेवे ॥८॥

राम राम रुसल्यावर जुलमी काळाचा मार मोठ मोठे सिध्द तसेच ब्रम्हा,विष्णू,महादेवसारखे
राम हे देवता सारखे कोणी ही थांबवू शकत नाही.परंतु तोच मनुष्य सतस्वरूपी साधुच्या
राम शरणात गेला तर काळ त्या मनुष्याला जराही मार देऊ शकत नाही.जसे संसारात जल
राम अग्नीपासून जन्मते व लाकूड हे जलापासून उत्पन्न होते,असे जलापासून जन्मलेले
राम लाकूड जलाच्या शरणात राहिल्या कारणाने अग्नीने किती ही क्रोध केला तरी ही जल
राम त्याला जळू देत नाही.जेव्हा की जल अग्नीपासून प्रगट झालेले असते.असे तेच साधु
राम रामजीपासून प्रगट झालेले राहतात.परंतु साधुच्या शरणात आलेल्या दासाला रामजीच्या
राम रुसल्याचा मार लागू देत नाही.जसे धरती,दगड हे जलापासून उत्पन्न झाले.अशा धरती
राम दगडापासून कोणी घर बनविले व घरात जाऊन राहू लागले.पाऊस त्या घरावर भयंकर
राम कोपून पडू लागला.तरी ही ते घर शरणात आलेल्या त्या जीवाला थोडेसेही शिंतोडे लागू
राम देत नाही.जेव्हा जेव्हा की,माती,दगड हे पाण्यापासून उत्पन्न झाले,तरी ही पाण्यापासून
राम उत्पन्न झाले ही मर्यादा न ठेवता शरणात आलेल्या जीवाला एक ही थेंब लागू नये हा
राम न्याय ठेवतात.अशाचप्रकारे साधु रामजी पासून जन्मतात परंतु कोण्या जीवावर रामजी
राम कोपल्यावर शरणात आलेल्या जीवाला रामजीच्या कोपापासून वाचवून घेतात. आणि

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम काळापासून मुक्त करुन मोक्षाला पोहचवून देतात.जसे लोहार कोण्या मनुष्याला ढाल,
राम तलवार,जंजीर,चिलखत आणि शिरटोप चांगले बनवून देतो.काही कारणाने तो लोहार
राम त्या मनुष्यावर खिजून जातो व कोपून मारायला धावतो.त्या मनुष्याने चिलखत,ढाल,
राम शिरटोप इत्यादी लोहाराने बनविलेल्या सर्व वस्तु घालून ठेवलेल्या राहतात.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,लोहाराने कोप करुन त्या मनुष्याला आघात करण्याची
राम कसा ही प्रयत्न केला तरीही एक ही वार ते चिलखत,शिरटोप इत्यादी वस्तु आपल्या
राम शरणात आलेल्या जीवाला लागू देत नाही.अशाप्रकारे रामजी रुसल्यावर साधु शरणात
राम आलेल्या जीवावर एक ही दुःख पडू देत नाही. ॥८॥

राम बेद बिचार सो रिष की सरण ले ॥ राज की रीत सो भूप पासा ॥

राम बिध बोपार की स्हा सूं होत रे ॥ नार नर संग ज्यां पुत्र आसा ॥

राम चोर के संग सूं कुबद केती लहे ॥ सोग के संग मिल दुख होई ॥

राम बेद के संग जूं द्रद की पारखा ॥ औषधी रोग मिल जाण दोई ॥

राम बात ज्यूं बिगत सब किसब बिस्तार रे । संगत सा फूल फळ खाय जाही ।

राम दास सुखराम युं संत की संगत सूं ॥ रमता राम सूं मिले माही ॥९॥

राम जर वेद शिकायचे आहेत तर ऋषींचा शरणा घ्यावा लागेल तेव्हा वेदांचे ज्ञान प्राप्त
राम होईल.राजरीत शिकायची आहे तर राजा जवळ राहावे लागेल.व्यापारी करण्याची विधी
राम शिकायची आहे तर सावकार म्हणजे व्यापार्याजवळ राहील्याने व्यापाराची विधी मिळेल.
राम स्त्रीला पुत्राची चाहना असेल तर स्त्रीला पुरुषाचा संग करावा लागेल.तसेच चोराच्या
राम सोबत राहील्याने कष्ट पडणाऱ्या अनेक कुबुध्दया प्रगटतील.जेथे कोणी मनुष्य मेला
राम अशा दुःखी म्हणजे सोगी जवळ गेल्याने मरणानंतरची चिंता,फिकिर हे दुःख उपजेल
राम तो जीव दुःखी होईल.वैद्याचा संग केल्याने रोग व रोगावर लागणारी औषधी अशा
राम दोन्ही गोष्टींची समज येईल.जगात अशाच सर्व गोष्टी आहेत.ज्याच्या जवळ जे जे
राम कौशल्य आहे.त्याचा संग केल्याने करणाऱ्याला सुख व दुःखाचे फळ,फुल प्राप्त होते.
राम अशाच तऱ्हेने सिध्दची संगत केल्यावर जगाला मोह मायेच्या सुखांचे फल फुल लागतील.
राम परंतु आवागमनाच्या दुःखातून मुक्त करुन देणारा रमता राम कधी मिळणार नाही.
राम तोच राम संताची संगत केल्याने काही विलंब न होता सहज मध्ये प्राप्त होतो व
राम बक्षिस मध्ये मोक्षपद देतो. ॥९॥ ॥ इति साध सिध्द पारख को अंग संपूरण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम